

Healing og homøopati til dyrene

Lone Riberholdt er på ganske traditionel vis uddannet dyrlæge. Da hun selv fik generende allergi af de stoffer, hun beskæftigede sig med i klinikken, begyndte hun at tænke alternativt. I dag kommer den tankegang hendes patienter – dyrene – til gode.

TEKST: MALENE WONSBEK FOTO: HENRIK BJERG

Det ligner en helt almindelig dyreklinik, og her lugter også som i en – måske knap så klinisk. Men dyrlægen, der er fuldt traditionelt uddannet, 43-årige Lone Riberholdt, er ikke helt så almindelig endda. Hun kan heale og kommunikere med dyrene, og det var bestemt ikke noget, hun lærte under studierne på Landbohøjskolen.

– For otte år siden, fik jeg mine første alternative tanker. På daværende tidspunkt havde flere af mine veninder i mange år tænkt og interesseret sig for det okkulte og spirituelle, men ikke jeg. Jeg har altid været rimelig skeptisk over for det, der ikke kan forklares eller bevises.

– Men så blev jeg allergisk over for en del af de stoffer, jeg benyttede i klinikken. Allergien på mine hænder udviklede sig til at blive et stort problem. Huden løsnede sig og faldt af. Lægen ordinerede forskellige cremer, men da jeg vasker hænder rigtig mange gange i løbet af en arbejdsdag, var det ret bøvlet. Og jeg kunne heller ikke holde ud at arbejde med handsker på, fortæller Lone, der på opfordring søgte råd hos en kinesio-

log og en biopat. Hun blev behandlet med homøopatisk medicin, og hudproblemerne forsvandt.

– Når det kan hjælpe mig, kan det vel også hjælpe dyrene, tænkte jeg, og siden 1995 har jeg taget mange kurser inden for alternativ behandling. Jeg arbejder med både blomstermedicin, homøopati, akupunktur, akupressur og massage. Desuden er jeg uddannet akasha-master, der er en form for healer.

– Jeg betragter mig selv som en ganske almindelig dyrlæge, der også kan trække på alternative redskaber. Hos mine patienter flytter troen ingen bjerge. Så jeg behøver ikke overbevise nogen – resultaterne taler for sig selv, siger Lone Riberholdt, der spår, at vi udi fremtiden vil møde mange flere alternative dyrlæger.

– Hvorfor ikke behandle dyrene med det, der er bedst for dem? Hvorfor ikke helbrede og lindre med produkter, der ikke giver bivirkninger? Kirurgi og medicin er fint nok til nogle sygdomme, men langt fra til alt, siger den københavnske dyrlæge, der er

alenemor med en datter på 11 år.

– Når økonomien bliver til det, vil hun købe en gård på landet. Der vil hun indrette dyrepension og alternativ praksis. – Fra at have været skeptiker til selv at praktisere clairvoyance, healing og fjernhealing er der langt. Alle har talent for at heale – jeg har helt klart arvet mine evner fra min mormor. Hun var synsk og blev betragtet som landsbyens kloge kone. Det har jeg dog først fundet ud af, efter jeg

opdagede, at jeg selv kunne "se" og fornemme mere end de fleste, fortæller Lone, der hjemme i københavnerlejligheden på anden sal har tre dyr – to kani-

ner og et tamt egern. – Egernet, som vi kalder Tulle-mus, var faldet ud af sin rede. Det var ganske lille, på størrelse med en æske tændstikker. Jeg nænnede ikke at aflive det, så jeg tog det med hjem. I dag er det helt tamt og har et stort bur inde i dagligstuen.